

W drugim zarzucie skarżące twierdzą, że wykładnia zaskarżonej decyzji dokonywana jest w oparciu o błędne stosowanie art. 346 TFUE w ten sposób, iż działalność wojskową ENAE stanowią jedynie bieżące zamówienia greckiej marynarki wojennej a nie każda działalność niehandlowa, taka jak przyszłe zlecenia marynarki wojennej lub greckich albo zagranicznych sił zbrojnych lub każda inna działalność produkcyjna, dostawcza lub naprawcza materiałów obronnych.

W trzecim zarzucie skarżące twierdzą, iż zaskarżona decyzja naruszając zasady pewności i bezpieczeństwa prawa zawiera istotne wątpliwości co do zakresu jej stosowania *ratione personae*, *ratione temporis* i *ratione materiae*, podczas gdy równocześnie zapewnia bardzo szeroki zakres swobodnego uznania organom odpowiedzialnym za jej stosowanie przez co umożliwia wykładnię zgodnie z którą nakłada obowiązki i zakazy nie przewidziane w decyzji w sprawie odzyskania pomocy lub nakłada je na osoby nie będące adresatami obowiązków lub nakłada obowiązki i zakazy niedokładne i nie dające się stosować lub wykraczające poza rozsądny zakres wyznaczony wymogami ochrony praw i podstawowych wolności. Ponadto skarżące uważają, że zaskarżona decyzja, która została wydana z naruszeniem zasad pewności i bezpieczeństwa prawa jest częściowo niemożliwa do zastosowania, ponieważ przewiduje środki, których zastosowanie ze względów prawnych lub praktycznych jest w całości lub częściowo niemożliwe, podczas gdy półroczny termin na jej wykonanie był od początku nie możliwy do zachowania i nierealny.

W czwartym zarzucie skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja nakłada na ENAE i jej akcjonariuszy obowiązki i zakazy w sposób, który narusza ich podstawowe prawa w zakresie swobody przedsiębiorczości, swobody świadczenia usług, swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności częściowo bez istnienia podstawy prawnej oraz w każdym razie wykraczając poza to co konieczne dla celów odzyskania pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2011 r. — Sepro Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-483/11)

(2011/C 331/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sepro Europe Ltd (Harrogate, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/328/UE⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami oraz

— podjęcie dalszych wymaganych środków prawnych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zdaniem skarżącej pozwana dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, ze względu na to, iż naruszyła prawo odwołując się w uzasadnieniu decyzji Komisji 2011/328/UE do rzekomych obaw w zakresie i) narażenia pracowników i ii) narażenia środowiska.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że zdaniem skarżącej pozwana naruszyła prawa do uczciwego procesu oraz prawa do obrony, jak również zasadę dobrej administracji, błędnie uwzględniając rzekomą obawę odnoszącą się do stosunku izomerów, którą uznano po raz pierwszy za zasadniczą kwestię przy ponownym złożeniu wniosku i na bardzo zaawansowanym etapie procedury. Skarżącej nie umożliwiono zatem podniesienia uwag. Ponadto pozwana nie uwzględniła propozycji zmiany przedstawionej przez skarżącą.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji 2011/328/EU ze względu na to, że jest nieproporcjonalna. Nawet gdyby przyjąć, że istnieją obawy, które zasługują na szczególną uwagę, rozważany środek jest nieproporcjonalny w zakresie w jakim odnosi się do kwestii rzekomych obaw narażenia pracowników i narażenia środowiska.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący niezgodności z prawem decyzji Komisji 2011/328/UE, ze względu na jej niedostateczne uzasadnienie, ponieważ pozwana nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów lub powodów uzasadniających brak zgody na zaproponowaną przez skarżącą zmianę, wywierając w ten sposób wpływ na obliczenie szacowanych poziomów narażenia pracowników, jak również brak zgody na wykorzystanie zaawansowanych technologicznie szklarni.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 1 czerwca 2011 r. dotyczącej niewłączenia flurprimidolu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 3733) (Dz.U. L 153, s. 192)

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2011 r. — Akzo Nobel i Akcros Chemicals przeciwko Komisji

(Sprawa T-485/11)

(2011/C 331/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Niderlandy) i Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Swaak i R. Wesseling, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska